

Deli Rızalar Ölmez

— marcel · 09 Aralık 2011

Kulakları küpeli olur mu olmaz mı bilemem ama her köyün bir delisi olduğunu biliyorum. Hatta seçim konuşmalarında miting alanlarında şu şekilde konuşmalar bile yapıldığına tanık olmuştum :

'Hemşerilerim! Gıymetli sulakoğlan beldesi halkı!! Duydum kiii sizin köyde deli yokmuşşş! İlk işimiizz köyünüzeeee deli getirmekkk olceekkk!'

Çünkü delisiz köy olmaz. Deli köyün neşe kaynağıdır. Çünkü cemaatten biri ne zaman bir deli görse kendini daha bir akıllı görür, kibirlenir, keyiflenir :

'Lenn deli Rızaa nörüyon lennn! Yine ne söyleniyon kendi kendine? Heh heh!'

'Yok beee traktör sürüyom. Mühendis olacam! Innnn innnn!...'

İşin en tuhaf yanlarından biri şudur; bu deli Rıza'lar hiç yaşlanmaz! Çocuklar onlara, abi, amca, dede demez. Lakapları sonsuz ve uzun ömürlüdür. Yani her bir deli Rıza, uzun ömürlü olma özelliği taşır. Kıymetleri de genelde öldükten sonra anlaşılır :

'Evlat bizim köyde bi deli Rıza vardı. Emme senden benden akıllıydı.'

'Hee dede duydumkine.. Şu hep "mühendis olcem ben" diyen demiydi?'

'Bak hele katırın kuyruğuna! Sen nerden biliyon len?'

Kırsalda kabaca durum bu, peki ya büyük şehirlerde? İşte onu sormayın! Kanımca hepimiz günde en az yarım saat deli oluyoruz her şeye! Bankada emekli maaşı kuyruğundaki al yanaklı teyzem, önüne biri kaynak(sıra ihlali) yaptı mı deli oluyor. Trafikte şoför abim tek yönlü yolda kendisine doğru çılgınca gelmekte olan aracı (sonunu söylemem!) görünce deli oluyor. Beş yaşındaki kuzenim parkta sallanmak istiyor fakat saatlerdir sallanan hınzır bir çocuk yüzünden beklediği için deli oluyor. Ev kirası vermekten afakanlar basmış adam sürekli bir ay ne çabuk geçti deyip deli oluyor. Sevgilisi tarafından manasız bir şekilde terk edilen F.T deli oluyor...

Deli oluyoruz!.. Sürekli sokakta hızlı hafiyeler gibi sağımıza solumuza bakıp takip eden var mı diye bakıyoruz. Çünkü biz deli olduk mu hemen evrim geçirip bay ve bayan cinnet kılıklarına bürünüyoruz. Neredeyse her gün aramızdan bir talihli gazetelere konuk oluyor :

'Fıtırın Şaziye hanım kendini mandalla balkon ipine astı!'

Artık ev gezmelerinde çocuklara sorulan o geleneksel sorularda bile tuhaf cevaplar verilmeye başlanıyor

:

'Büyüyünce ne olacan yavrum?'

'Deli olacam!'

'Rıfat ne diyo senin oğlan? '

'E günde bin kişi aynı soruyu sorarsa olacağı bu!...'

Artık ekonomik, ailevi, duygusal, cinsel sorunlar iyiden iyiye başımıza vurmuş ve tedavisi günden güne imkansız bir hal almaya başlamıştır :

'Alp deli misin sen burada olmaz!' diyen genç kızımızdan,

'Yetti bee orada olmaz burada olmaz! Nerde olur bu peki!!' diyen genç erkeğimize kadar hepimiz az buçuk ruhsal sorunlarla baş başbaşayız!...

Aslında en güzeli sevgilimizle mutlu bir Pazar günü çocuklar gibi şen halimizle bulduğumuzda ve ona ' ta taa taaamm!! Bak sana bir hediye aldım' deyip arkamızda sakladığımız sürprizimizi verdiğimizde duyduğumuz cevaptır :

'Tayfun delisin senn!! Bu ayı çok şiriinnn! Seni çok seviyorruuumm'...(O an Tayfun'un yüzünde ki gurur ve asaleti düşünebiliyor musunuz?)

Kısaca ne dersek diyelim bu delilik durumu yakamızdan düşmeyecek, git desek de gitmeyecektir. Aynı zamanda hiçbir zaman deli Rıza'nın heykelleri dikilmeyecek, porteleri çizilmeyecek, marşları bestelenmeyecektir. Ve her şeye rağmen, yüreğimde kabaran anlı şanlı duygularla şu müstesna cümleyi haykırmak geldi içimden :

"DELİ RIZA'LAR ÖLMEEZZZ!"

Oktay Coşar